

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/41752 en 07/41754 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 3 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 april 2008, verzonden op 8 april 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan.

Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus

aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.2.1. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.2. De vreemdeling heeft eerder, op 24 december 1999, voor zover thans van belang, verzocht om toelating als vluchteling. Bij besluit van 27 januari 2000 heeft de staatssecretaris, voor zover thans van belang, deze aanvraag niet ingewilligd. Bij besluit van 14 augustus 2002 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 9 augustus 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Het besluit van 30 oktober 2007 is van gelijke strekking als dat van 14 augustus 2002, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.2.3. De vreemdeling heeft aan de aanvraag ten grondslag gelegd dat een broer en een neef die dezelfde naam als de vreemdeling heeft, medio september 2002 onderscheidenlijk medio januari 2005 zijn vermoord, dat zijn moeder en zuster hem medio maart 2005 in Irak als overleden hebben opgegeven en dat hij, als Koerdisch collaborateur met het voormalige regime van Saddam Hussein, na de val van dat regime bij terugkeer naar Irak het slachtoffer kan worden van wraakacties en marteling.

2.3. In grief 1 klaagt de vreemdeling, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 12 mei 2003 in zaak nr. 200300740/1 (JV 2003/289), dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, hij de gestelde feiten en omstandigheden ingevolge artikel 83 van de Vw 2000 bij de rechtbank naar voren had kunnen brengen, maar daarvan geen gebruik heeft gemaakt, zodat deze niet als nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb kunnen worden aangemerkt.

2.3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 12 mei 2003, in zaak no. 200300740/1, JV 2003/289) kan bij de beoordeling van een herhaalde aanvraag aan de vreemdeling niet worden tegengeworpen dat hij feiten en omstandigheden die na het bestreden besluit in de eerdere procedure zijn opgekomen niet bij de rechtbank naar voren heeft gebracht. De voorzieningenrechter heeft derhalve het oordeel dat de

door de vreemdeling gestelde feiten en omstandigheden niet als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden kunnen worden aangemerkt ten onrechte gebaseerd op de omstandigheid dat de vreemdeling deze gestelde feiten en omstandigheden in beroep in de eerdere procedure naar voren had kunnen brengen.

De klacht is terecht voorgedragen, maar de grief kan niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.3.2. De door de vreemdeling gestelde feiten en omstandigheden kunnen op voorhand niet afdoen aan het eerdere besluit van 14 augustus 2002 en de overwegingen waarop dat berust, omdat bij dat besluit aan de vreemdeling artikel 1 F van het Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen en de gestelde feiten en omstandigheden daarop geen betrekking hebben. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen en voorts niet is gebleken dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45, is voor rechterlijke toetsing van het besluit van 30 oktober 2007 geen plaats.

2.4. De vreemdeling klaagt in grief 2 dat de voorzieningenrechter, door te overwogen dat uit de aanvraag, noch uit de door de vreemdeling ingediende zienswijze blijkt van aanknopingspunten om de aanvraag tevens als een reguliere aanvraag aan te merken, heeft miskend dat de brief van 11 november 2004 niet alleen een verzoek om heroverweging betrof, maar ook een verzoek bevat om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

2.4.1. In voormelde brief van 11 november 2004 heeft de vreemdeling verzocht hem een verblijfsvergunning op humanitaire gronden te verlenen, omdat hij hier te lande een relatie en een sociaal netwerk heeft, heeft gewerkt, de Nederlandse taal beheerst en goed in de Nederlandse samenleving is geïntegreerd. Bij brief van 3 december 2004 heeft de vreemdeling aan dit verzoek toegevoegd dat sprake is van een schrijnende humanitaire noodsituatie en een beroep gedaan op de zogenaamde 'Nawijnoproep'.

2.4.2. In het licht van de jurisprudentie van de Afdeling ter zake (onder meer de uitspraak van 20 april 2007 in zaak nr. 200701566/1, JV 2007/264) heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat het aldus toegelichte verzoek niet anders kan worden begrepen dan als een aanvraag van de vreemdeling om hem met toepassing van de in artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) neergelegde discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. De grief slaagt. Naar aanleiding hiervan wordt ambtshalve het volgende overwogen.

2.4.3. In het besluit van 30 oktober 2007 heeft de staatssecretaris zich, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat voor zover de vreemdeling beoogt in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning

regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000, dit verzoek, gelet op artikel 3.6 van het Vb 2000, niet ambtshalve kan worden getoetst en dat de vreemdeling derhalve op de geëigende wijze een verzoek dient in te dienen.

Dit standpunt kan niet anders worden begrepen dan dat de staatssecretaris daarbij schriftelijk heeft geweigerd een besluit te nemen, dat ingevolge artikel 6:2, aanhef en onder a, van de Awb voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep met een besluit gelijk wordt gesteld. Het besluit van 30 oktober 2007 is in zoverre dan ook een primair besluit, waartegen ingevolge het eerste lid van de artikelen 7:1 en 8:1 van de Awb, in onderlinge samenhang gelezen, bezwaar diende te worden gemaakt, alvorens beroep bij de rechtbank kon worden ingesteld.

De voorzieningenrechter heeft dit niet onderkend en heeft het ingestelde beroep tegen de met een besluit gelijk te stellen schriftelijke weigering een besluit te nemen dan ook ten onrechte niet niet-ontvankelijk verklaard.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarbij het beroep tegen de met een besluit gelijk te stellen schriftelijke weigering een besluit te nemen ongegrond is verklaard en voor het overige te worden bevestigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 30 oktober 2007, voor zover gericht tegen de met een besluit gelijk te stellen schriftelijke weigering een besluit te nemen, alsnog niet-ontvankelijk verklaren. Het beroepschrift zal in zoverre met toepassing van artikel 6:15, eerste lid, van de Awb aan de staatssecretaris worden doorgezonden ter behandeling als bezwaarschrift.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 3 april 2008 in zaak nr. 07/41752, voor zover daarbij het beroep tegen het met een besluit gelijk te stellen schriftelijke weigering een besluit te nemen ongegrond is verklaard;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep in zoverre niet-ontvankelijk;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. veroordeelt de staatssecretaris tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep en in beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. A.W.M. Bijloos, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

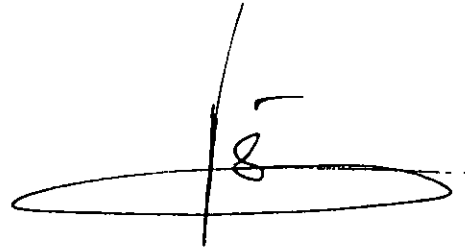
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 oktober 2008

347-562.

Verzonden: 21 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 07 41752 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07 41754 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter d.d. 3 april 2008

inzake

, van Iraakse

nationaliteit,
eiser/verzoeker,
gemachtigde: mr. S. Sewnath, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.H. Belevska, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Eiser heeft op 24 december 1997 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Deze aanvraag is afgewezen bij besluit van 20 januari 2000. Het hiertegen gerichte bezwaar is door verweerder afgewezen bij besluit van 14 augustus 2002. Het hiertegen gerichte beroep is bij uitspraak van 9 augustus 2004 ongegrond verklaard. Eiser heeft vervolgens op 11 november 2004 een brief geschreven die is aangemerkt als aanvraag tot het verlenen van een verbijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 30 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser/verzoeker (hierna te noemen: eiser) van 11 november 2007 afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Ingevolge artikel 82, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt de werking van het besluit tot afwijzing van de aanvraag niet opgeschort. Eiser heeft de rechtbank verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 21 februari 2008, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. Flantua, een kantoorgenoot van de gemachtigde van eiser. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

zaaknummers. AWB 07 41 752 BEPTDN (beroepszaak)
 AWB 07 41 754 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 2

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiser heeft aan de aanvraag voor deze vergunning ten grondslag gelegd dat, naast wat in de eerste procedure is aangevoerd, de moeder en zuster van eiser hem in Irak hebben doodverklaard zodat zijn terugkeer ook gevaar voor zijn moeder en zuster gaat opleveren. Voorts heeft eiser verklaard dat zijn broer en zijn neef inmiddels zijn omgebracht.

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, overwogen dat bij uitspraak van deze rechtbank van 9 augustus 2004, kenmerk AWB 02.69625, in rechte onaanastbaar is vastgesteld dat eiser zich schuldig heeft gemaakt aan misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag. Hierdoor kan eiser geen aanspraken maken op een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29 Vw.

2.3 Eiser heeft tegen dit besluit aangevoerd dat niet blijkt aan welk beleid de aanvraag is getoetst. Verweerder heeft de Afdelingsuitspraak van 21 december 2006 niet bij de aanvraag betrokken. Eiser is voorts van mening dat hij als aanhanger van Saddam Hussein zal worden beschouwd en als zodanig bij terugzending naar het land van herkomst blootgesteld zal worden aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.4 Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

2.5 Ingevolge artikel 13, aanhef en onder a en c, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien - voor zover hier van belang - internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 29 van de Vw kan een verblijfsvergunning asiel, voor zover hier van belang, worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, of die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

2.7 Ingevolge artikel 3.107 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt, indien artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag aan het verlenen van een verblijfsvergunning aan de vreemdeling op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, van de Vw in de weg staat, aan die vreemdeling evenmin een verblijfsvergunning verleend op één van de andere gronden bedoeld in artikel 29 van de Vw.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.8 Voor wat betreft de in de eerste asielprocedure aangevoerde gestelde problemen van de zijde van eiser verwijst de rechtbank naar hetgeen is overwogen in de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Middelburg, van 9 augustus 2004, kenmerk AWB 02.69625, waarbij het tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar tegen de afwijzing van de asielaanvraag van

zaaknummers: AWB 07-41752 BEPTDN (beroepszaak)
 AWB 07-41754 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 3

24 december 1997 ingestelde beroep ongegrond is verklaard.

2.9 Bij dezelfde uitspraak is in rechtte onaanastbaar is vastgesteld dat eiser zich schuldig heeft gemaakt aan misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag.

2.10 Gelet op deze ongegrondverklaring dient eiser gelet op het bepaalde in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht, nieuwe feiten en omstandigheden te stellen. Ter zitting heeft eiser verklaard dat de val van Saddam Hussein en de moord op een broer en een ander familielid als nieuwe feiten en omstandigheden in de hierbedoelde zin te beschouwen zijn.

2.11 De rechtbank overweegt hieromtrent dat bovengenoemde feiten en omstandigheden weliswaar dateren van na het op 14 augustus 2002 door verweerder genomen besluit, maar dat het onderzoek dat ten grondslag ligt aan de hierboven genoemde uitspraak van 9 augustus 2004 is gesloten op 19 juli 2004. Op dat moment was het regime van Saddam Hussein reeds gevallen. Eiser had ter zitting op 19 juli 2004 de rechtbank kunnen verzoeken om artikel 83 van de Vw toe te passen en de hierboven onder rechtsoverweging 2.10 genoemde nieuwe feiten en omstandigheden bij het onderzoek te betrekken. Eiser heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. Gelet op het karakter van het door eiser op 19 juli 2004 niet ingeroepen artikel 83 van de Vw acht de rechtbank geen redenen aanwezig om aan te nemen dat feiten en omstandigheden van na 14 augustus 2002, zijnde de datum van het in procedure AWB 02:69625 ten grondslag liggend bestreden besluit, kunnen worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden in de hierbedoelde zin, maar dat dit slechts geldt voor feiten van na 9 augustus 2004. Voorts is de rechtbank van oordeel dat eiser ten aanzien van de gestelde moord op zijn broer en een ander familielid een verband met zijn gestelde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.12 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt gesteld dat eiser geen verdragsvluchteling is.

2.13 In de bovengenoemde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Middelburg, van 9 augustus 2004 is het beroep van eiser op artikel 3 van het EVRM reeds aan de orde geweest. Tegen deze uitspraak heeft eiser geen beroep ingesteld. Gelet op hetgeen hiervoor ten aanzien van het asielaas is overwogen heeft verweerder verder terecht niet aannemelijk geacht dat eiser op grond van feiten en omstandigheden van na de datum van deze uitspraak bij godwongen verwijdering naar Irak een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Evenmin zijn andere individuele feiten en omstandigheden van na 9 april 2004 gesteld op grond waarvan een dergelijke vrees alsnog aannemelijk moet worden geacht. Eiser kan aan het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw derhalve geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.14 In beroep en ter zitting heeft eiser nog naar voren gebracht dat de brief van 11 november 2004 mede als een reguliere aanvraag had dienen te worden aangemerkt. Hieromtrent overweegt de rechtbank dat noch uit de aanvraag, noch uit de zienswijze blijkt van aanknopingspunten om deze brief aan te merken als een reguliere aanvraag. Bovendien heeft eiser tegen het besluit van 30 oktober 2007 geen bezwaar ingesteld, dan wel bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een besissing als bedoeld in artikel 14 van de Vw, maar uitsluitend beroep tegen de aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw.

2.15 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit

niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.16 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.17 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

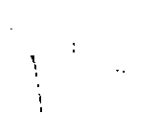
Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

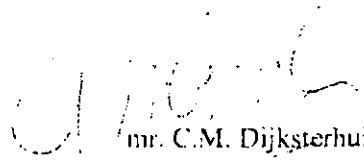
wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus vastgesteld door mr. C.M. Dijksterhuis en in het openbaar uitgesproken op 3 april 2008.

De griffier:

De rechter:

mr. P. Bruins-Langedijk

mr. C.M. Dijksterhuis

afschrift verzonden op: 13 APR 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen, voorzover die betreft het beroep, binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrakkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Mr L. Louwerse
Mr R.A. van der Velde
Mr H.J. Veen
Mevr. Mr P.C. Smit
Mevr. Mr S. Sewnath
Mr S.F.J. Smeets
Mr R.J.J. Flantua
Mr D.C. Vlieland
Mr W. Hendrickx
Mr E. Osinga
Mr R.P. van der Graaf
Mr I. Ozkara
Mr M. Mos

PER TELEFAX 070 3651380

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 MEI 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	V/S
BEHANDELD: DD:	PAR:

Chef de Bureau:
Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
Mr B.P.J. van Riel
Mr J.A. Schadd

Utrecht, 6 mei 2008

Onze ref. : 20709030 RF/RF
inzake : .../Verblijf

Geeft te kennen,

De heer **van Iraakse nationaliteit**, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht, Biltstraat 110-112, ten kantore van Louwerse en Van der Velde advocaten, waarvan advocaat mr R.J.J. Flantua verklaart tot het indienen van het onderhavige beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Utrecht (verder: de rechtbank), uitgesproken op 3 april 2008 en verzonden op 8 april 2008 (Awb 07/41752) (**productie 1**).

Het hoger beroepsschrift berust op de navolgende grieven.

Grief 1

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.8. tot en met 2.13. samengevat het volgende:

In de eerdere asielprocedure is het beroep door de rechtbank te Middelburg van 9 augustus 2004 ongegrond verklaard.

Er dienen op grond van artikel 4:6 Awb nieuwe feiten of gewijzigde omstandigheden te worden gesteld. Met betrekking tot de val van het regime van Saddam Hoessein in 2003 overweegt de rechtbank dat deze gebeurtenis weliswaar dateert van na het bestreden beschikking van 14 augustus 2002, maar van voor het sluiten van het onderzoek op 19 juli 2004 en de uitspraak van 9 augustus 2004. De rechtbank stelt dat appellant de rechtbank op 19 juli 2004 had kunnen verzoeken om artikel 83 Vw toe te passen. Nu dit niet is gebeurd, acht de rechtbank geen redenen aanwezig om aan te nemen dat feiten en

omstandigheden die dateren van na het besluit van 14 augustus 2002 kunnen worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden. Dit zou slechts gelden voor feiten en omstandigheden van na 9 augustus 2004.

De rechtbank is voorts van oordeel dat appellant ten aanzien van de gestelde moord op zijn broer en een ander familielid een verband met zijn gestelde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Met betrekking tot het beroep op artikel 3 EVRM overweegt de rechtbank dat verweerder terecht heeft overwogen dat appellant op grond van feiten en omstandigheden van na de datum van 9 augustus 2004 bij gedwongen verwijdering naar Irak geen reëel risico loopt om te worden onderworpen aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM. Evenmin zijn andere individuele feiten en omstandigheden van na 9 april 2004 (?) gesteld op grond waarvan een dergelijke vrees alsnog aannemelijk moet worden geacht.

De rechtbank stelt naar de mening van appellant ten onrechte dat feiten en omstandigheden die zijn opgekomen na het besluit, maar voor de behandeling van het beroep door de rechtbank geen nieuwe feiten en omstandigheden kunnen zijn, omdat niet is verzocht om toepassing van artikel 83 Vw.

In dit verband wordt verwezen naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 12 mei 2003, 200300740/1 (JV 2003/289).

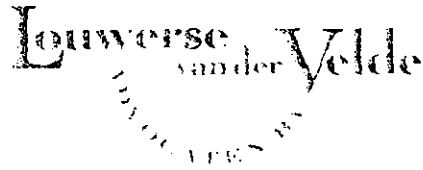
In deze uitspraak overweegt uw Afdeling onder rechtsoverweging 2.3.:

Artikel 83 van de Vw 2000 brengt niet met zich dat de betekenis van deze bepaling zich uitstrekt tot de beroepsfase in die zin, dat bij de beoordeling van een herhaalde aanvraag aan de vreemdeling kan worden tegengeworpen dat hij feiten en omstandigheden die na het bestreden besluit in de eerdere procedure zijn opgekomen niet bij de rechtbank naar voren heeft gebracht".

Ten onrechte overweegt de rechtbank derhalve dat alleen feiten en gewijzigde omstandigheden van na de uitspraak van de rechtbank van 9 augustus 2004 relevant zijn. De val van het regime van Saddam Hoessein in 2003 en de daardoor verslechterde situatie van leden van de partij (zie de op 10 februari 2008 overgelegde rapporten van de SFH van 22 mei 2007 en 25 juni 2007), waarvan appellant ook lid was, zijn wel te beschouwen als nieuwe feiten dan wel gewijzigde omstandigheden die een nieuwe beoordeling op grond van artikel 3 EVRM noodzakelijk maken.

In dit verband is van belang dat de vader van appellant een hoge positie had binnen het regime van Saddam Hoessein, hij is na 1991 verdwenen en meerdere familieleden waaronder zijn echtgenote, zijn dochter en twee broers, zijn als gevolg van het geweld tegen de familie om het leven gekomen. Broer is na zijn vertrek uit Irak om het leven gekomen. De dood van zijn broer past in het beeld van de problemen die de familie van appellant in Irak heeft ondervonden als zijnde aanhangers van Saddam Hoessein en die geloofwaardig zijn geacht.

De rechtbank heeft het belang van de aangevoerde feiten en gewijzigde omstandigheden van na het besluit in de eerdere asielprocedure van 14 augustus 2002 in het kader van een

beoordeling op grond van artikel 3 EVRM miskend. De rechtbank heeft miskend dat er in de bestreden beschikking in het geheel geen beoordeling van artikel 3 EVRM heeft plaatsgevonden.

Grief 2

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.14. samengevat het volgende:

Met betrekking tot de stelling van appellant dat de brief van 11 november 2004 mede als reguliere aanvraag had dienen te worden aangemerkt, overweegt de rechtbank dat noch uit de aanvraag, noch uit de zienswijze blijkt van aanknopingspunten om deze brief aan te merken als een reguliere aanvraag.

Deze overweging acht appellant niet begrijpelijk.

In de 14/1 brief van 11 november 2004 geeft appellant aan dat hij een relatie heeft in Nederland, dat hij in Nederland heeft gewerkt, dat hij in Nederland vrienden en kennissen heeft, dat hij de Nederlandse taal beheerst en dat hij goed in de Nederlandse samenleving is geïntegreerd. Mede om deze reden wordt verzocht om appellant in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning.

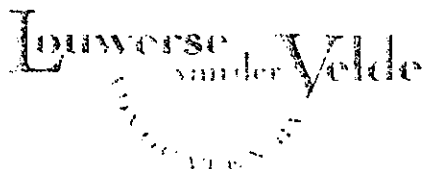
In de 14/1 brief zijn derhalve niet alleen asielgerelateerde gronden aangevoerd.

De 14/1 brief is derhalve wel degelijk ook te beschouwen als een reguliere aanvraag waarop nog een beslissing moet worden genomen.

In dit verband wordt gewezen op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 juli 2007 (200700684/1).

Appellant zal dan ook verzoeken aan verweerder om alsnog een beslissing te nemen op de reguliere aanvraag en bij uitblijven van een dergelijke beslissing zal een bezwaar fictieve weigering worden ingediend.

De rechtbank heeft miskend dat uit de 14/1 brief wel degelijk aanknopingspunten blijken dat er tevens sprake is van een reguliere aanvraag.

Conclusie:

Gezien bovenstaande grieven verzoekt appellant U het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Een afschrift van dit hoger beroepschrift wordt aan procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag gezonden.

Hoogachtend,

R.J.J. Flantua

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110-112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *

4